

Teza: skreślenie z listy radców prawnych

W następstwie utraty przez obwinionego statusu radcy prawnego, nie może on ponosić odpowiedzialności dyscyplinarnej, co skutkuje koniecznością uchylecia orzeczenia sądu I instancji i umorzeniem postępowania.

Sygn. akt WO-43/19

ORZECZENIE

z dnia 15 maja 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Wojciech Płóciennik /sprawozdawca/, SWSD Karolina Szał

Protokolant Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego M. S. (1)

obwinionego o to, że:

w okresie od dnia 01.01.2015 r. do dnia 31.12.2017 r., w Szczecinie, nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym obejmującym lata 2015-2017, nie uzyskując żadnego z wymaganej w jego przypadku liczby 40 punktów szkoleniowych i uchybiając tym samym obowiązkowi określonemu w § 7 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 Regulaminu zasad wypełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/1X72015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tekst jednolity ogłoszony uchwałą nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.10.2017 r.), dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu oraz etycznego obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 2 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

po rozpoznaniu odwołania obrońcy obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt D/OSD/37/18 orzeka:

1.

uchyla orzeczenie i postępowanie umarza,

2.

koszty postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w Szczecinie w kwocie 2.000,00 zł (słownie złotych: dwa tysiące) ponosi Okręgowa Izba Radców Prawnych w Szczecinie, a postępowania odwoławczego w kwocie 1200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 lutego 2018 roku, Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie przekazał Rzecznikowi Dyscyplinarnemu wykaz radców prawnych, którzy nie wypełnili obowiązku doskonalenia zawodowego w III cyklu szkoleniowym tj. w okresie od 01 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2017 roku. Z treści ww. wykazu wynikało, że radca prawny M. S. (1) nie uzyskał żadnego z wymaganych 40 punktów szkoleniowych.

Radca prawny M. S. (1) pismem z dnia 08 maja 2018r., przyznał, że nie brał udziału w cyklach szkoleniowych i wyjaśnił, że nie wykonuje zawodu radcy prawnego. Postanowieniami z dnia 29 maja 2018 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił o wszczęciu dochodzenia w sprawie oraz o przedstawieniu radcy prawnemu M. S. (1) zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. W toku prowadzenia dochodzenia, obwiniony radca prawny odmówił składania wyjaśnień. W piśmie z dnia 22 sierpnia 2018 roku oświadczył, że nie uczestniczył w obowiązkowym szkoleniu, ponieważ od 2005 roku nie wykonuje zawodu radcy prawnego w żadnej formie a ponadto w dniu 03 lutego 2019 r., nabędzie uprawnienia emerytalne i nie zamierza podejmować jakichkolwiek działań w celu wykonywania zawodu radcy prawnego.

Po przeprowadzeniu dochodzenia, Rzecznik Dyscyplinarny, skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wnioski o jego ukaranie, obwiniając go, że w okresie od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2017r., w Szczecinie, nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym obejmującym lata 2015-2017, nie uzyskując żadnego z wymaganej w jego przypadku liczby 40 punktów szkoleniowych i uchybiając tym samym obowiązkowi określonemu w § 7 ust. 1 i 2 w zw. Z § 11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/1X72015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tekst jednolity ogłoszony uchwałą nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.10.2017r.), dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu oraz etycznego obowiązku stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art.14 ust.2 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. W sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o uznanie obwinionego radcy prawnego M. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu podnosząc, że obwiniony nie skorzystał z uprawnienia, jakie daje mu uchwałą szkoleniowa w zakresie zwolnienia z obowiązku doskonalenia zawodowego. Obwiniony wezwany na rozprawę w dniu 03 grudnia 2018 r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie nie stawiał się.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Izby Radców Prawnych w Szczecinie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 grudnia 2018r., uznał obwinionego radcę prawnego M. S. (1) za winnego popełnienia ww. przewinienia dyscyplinarnego i wymierzył za ten czyn karę upomnienia.

W dniu 26 lutego 2019 roku do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wpłynęło od powyższego orzeczenia, odwołanie obrońcy obwinionego M. S. (1), w którym to odwołaniu obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania karnego albo o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu - Sądowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o zwolnienie obwinionego od opłaty sądowej na zasadzie art. 624 §1 kpk, w związku z art.74 urp.

Zarządzeniem z dnia 4 marca 2019r., Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie, przyjął odwołanie radcy prawnego M. S. (2), uznając, że został wniesiony w terminie i przez osobę uprawnioną.

Obwiniony M. sklepik w dniu 7 maja 2019 roku złożył do Okręgowej Izby Radców Prawny w Szczecinie, wniosek o wykreślenie go z list radców prawnych w związku z osiągnięciem przez niego wieku uprawniającego do nabycia świadczeń emerytalnych. Uchwałą nr 976/X/2019 Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu 7 maja 2019 roku skreśliła pana M. S. (1) (nr wpisu na listę radców prawnych SZ-957) z listy radców prawnych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Obwiniony radca prawny M. S. (1) uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie, nr 976/X/2019 z dnia 7 maja 2019 roku, został skreślony z list radców prawnych. Zgodnie z art. 64 ust.1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają radcowie prawni i aplikanci radcowscy za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. W następstwie utraty przez obwinionego statusu radcy prawnego, nie może on ponosić odpowiedzialności dyscyplinarnej zgodnie z ww. ustawą.

Z tych też względów wyrok OSD w Szczecinie należało uchylić a toczące się postępowanie dyscyplinarne umorzyć.